

Luzana Pospíšilová
ilustrovala Cecilie Černochová

Fánková dobrodružství

čte|ní|
pro|
prv|ňáč|
ky|

 GRADA

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout s portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

čte ní
pro
prv ňáč
ky

 GRADA®

Mgr. Zuzana Pospíšilová

FÁNKOVA DOBRODRUŽSTVÍ

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 4247. publikaci

Ilustrace Cecílie Černochová
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 72
Vydání 1., 2011

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.
Husova ulice 1881, Havlíčkův Brod

© Grada Publishing, a.s., 2011
Cover Illustration © Cecílie Černochová

ISBN 978-80-247-3461-3 (tištěná verze)
ISBN 978-80-247-7316-2 (elektronická verze ve formátu PDF)
© Grada Publishing, a.s. 2012

Obsah

Předmluva	7
Jak se Fánek narodil	9
Jak se Fánek učil foukat	13
Jak starý Vichr Fánka vyprovokoval	17
Jak pomáhal ptačím dětem létat	21
Jak Fánek zařídil, aby přelo	25
Jak v lese polekal veverku	29
Jak se Fánek s veverkou skamarádil	33
Jak dostal Fánek první opravdovou práci ...	37
Jak hrál Fánek s draky na honěnou	41
Jak se Fánek seznámil s Jiříkem	45
Jak si Jiřík s Fánkem zalétal	49
Jak Fánek spatřil první sníh	53
Jak Fánek s Jiříkem postavili sněhuláka	57
Jak se Fánek učil bruslit	61
Jak Fánek zachránil kluky na ledě	65
Jak budil veverku ze zimního spánku	69

Předmluva

Milí malí čtenáři,

tahle knížka vypráví o vánku Fánkovi. Jistě znáte ten pocit, když vám vítr foukne do vlásků. Většinou přimhouříte oči a cítíte příjemný chládek na kůži. Už vás ale asi nenapadne, jaké to je, být malým větrem – vánkem, který se teprve učí foukat. A co to teprve musí být za větrné dobrodružství, když se vánek skamarádí s malým klukem nebo s veverkou.

Ať vám čtení jde, jako když vítr fouká.

Jak se Fánek narodil

Brzy na jaře se ve smrkové chaloupce narodil malý větrík. Vypadal skoro jako ostatní. Tělíčko měl průhledné, jako utkané z mlhoviny. To proto, aby ho jen tak někdo neviděl, a hlavně lidé ne! Jeho malé ručky byly zdobeny mrňavými prstíky. Na hlavě měl pár vlásků, které se mu legračně kroutily, a nožky měl jen na parádu, protože k létání je vůbec nepotřeboval. Zato pusinku měl pořádně velikou. To větríky mívají, aby mohly dobře foukat.

Jednu zvláštnost však tenhle větrík přeci jenom měl. Byl tak maličký a slabý, dalo by se říci spíš vánek než vítr, a podle toho také dostal své jméno – Fánek.

Maminka s tatínkem se o Fánka hezky starali, měli ho rádi a vůbec neposlouchali řeči starého Vichru, který pokaždé když přišel na návštěvu, poznamenal: „Z toho kluka nic nebude! Vždyť se na něho podívejte! Je tak slaboučký, že se snad ani nenaučí foukat!“ A škodolibě se zasmál.

Maminku to zlobilo. Vzala Fánka do náruče a hrdě prohlásila: „Teď se mu smějete, ale počkejte, až trochu povyrostete. To o něm ještě uslyšíte!“

Pan Vichr se tomu zase jen smál.

Jakmile odletěl, rozhodl se tatínek, že panu Vichru vezme vítr z plachet. Chtěl Fánkovi vysvětlit, jak by měl jako správný vítr foukat.

Když fouká vítr, není to jen tak, to si nemyslete! Každý malý větrík se to musí nejprve naučit. Někdo se naučí hezky foukat během chvílky, jinému to trvá déle, ale nakonec to zvládnou všichni.

Maminka sice tatínka přemlouvala, ať ještě pár dní počká, až Fánek trochu zesílí a nabere víc rozumu, ale tatínek si nedal říct a trval na svém.

Jak se Fánek učil foukat

Jednoho dne brzy po snídani se tatínek obrátil k Fánkovi a povídá: „Milý synku, nadešel čas, abych ti něco pověděl. Každý vánek, větřík, vítr, vichr i vichřice musejí umět dobře vát, foukat nebo fičet. To podle toho, co je zrovna zapotřebí. To je naše poslání. I ty by ses měl naučit foukat.“

Fánkovi při těch slovech zajiskřily oči. „A kdy se to naučím, tatínku?“

„To sice nevím,“ odpověděl po pravdě tatínek. „Ale jestli chceš, můžeme to vyzkoušet třeba hned!“

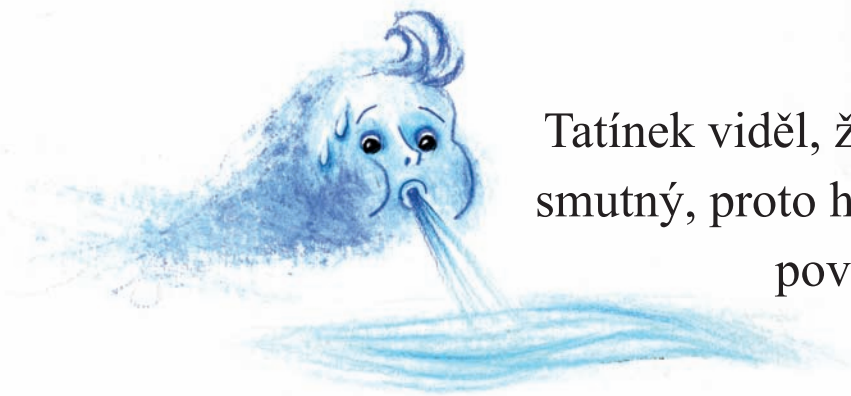
„Jo, chci, tatínku, chci, chci, chci!“ křičel Fánek na celé kolo. Vzrušeně vyskočil od stolu a létal po místnosti sem a tam, až

se mu z toho zamotala hlava. Po obědě vzal tatínek Fánka k rybníku. „U vody se malé větríky nejlépe učí foukat,“ vysvětloval mu cestou. Jakmile dorazili na místo, tatínek prohlásil: „Když jsem byl takový malý vánek jako ty, můj táta mě vzal právě sem.“

Fánek hořel nedočkavostí, a proto tatínka pobízela: „Nauč mě to taky tak, tati!“

Tatínek se s úsměvem na tváři nadechl a přímo ukázkově foukl tak, aby rozhoupal vlnky na hladině rybníka, ale neshodil listí ze stromů.

„Výborně!“ křičel rozesmátý Fánek. „A teď já. Dívej se!“ Fánek se nadechl přesně tak, jak to viděl u tatínka, a foukl směrem k rybníku. Hladina rybníka se však ani nehnula.

Tatínek viděl, že je Fáneček
smutný, proto ho rychle
povzbuzoval:

„Nic si
z toho

nedělej, mně to taky hned napoprvé nešlo,
ale zkoušel jsem to tak dlouho, až se mi to
nakonec povedlo.“

„Opravdu?“ zeptal se Fáneček nevěřicně.
Tatínek pokýval hlavou. „Určitě!“

Tatínkova slova Fánka uklidnila, a navíc
mu dodala potřebnou sílu do dalších pokusů.

A tak celé odpoledne létali kolem rybníka
a foukali. Tatínek Fánkovi ukazoval, jak se
má správně nadechnout a jak našpulit ústa
a kterým směrem foukat. A Fáneček to trpělivě
zkoušel.

Jak starý Vichr Fánka vyprovokoval

Když se jednou Fánek s tatínkem učil foukat, prohnal se kolem nich starý pan Vichr a foukal do stromů tak silně, že je skoro vyvrátil i s kořeny. Tatínek se na něj přísně podíval, ale Vichr se jen chechtal. Přiletěl blíž a povídá škodolibě: „Vidím, že se tu učíte foukat. To je marná práce. Ten slaboučký klouček se nikdy nenaučí ani vát, natožpak foukat!“ a znova se hlasitě rozesmál, až Fánkovi zalehlo v uších.

Tatínek ani Fánek na to nic neodpověděli, ale Vichr nedal pokoj a pokračoval: „Vždyť tohle mrně svým foukáním nepolechtá ani motýlí křídla, natož aby zčeřilo vodu?!“

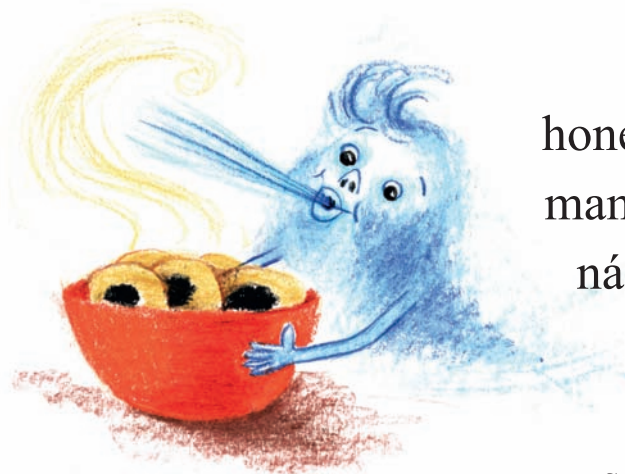
„Dost urážení!“ zasáhl rázně tatínek.
„Leťte si po svém!“ Vichr si z toho nic nedělal. Chvíli se jen škodolibě chechtal, ale nakonec přece jen odletěl.

Fánek se se slzami v očích podíval na tatínka. Ten ho objal a povídá: „On byl taky malý! A taky neuměl foukat, ale už si to nepamatuje.“ Pak Fánka k sobě přitiskl tak pevně, že přestal plakat a odhodlaně pověděl tatínkovi: „Já mu ukážu, že to taky dokážu!“

A s těmi slovy foukl tak šikovně, že se hladina rybníka trochu zavlnila.

„Podívej, tatínku, podívej! Já už to snad umím?!“ radoval se nahlas.

Tatínek z toho měl opravdovou radost a Fánka pochválil: „Jsi moc šikovný. Já věděl, že to dokážeš! Pojd', půjdeme se

honom pochlubit
mamince. Jistě už na
nás netrpělivě čeká!“

Fánek s úsměvem
tiše přikývl. Byl
sám na sebe pyšný,
ale netroufal si to vyslovit.

Nakonec se rozletěli domů. Maminka je
uvítala s plnou mísou čerstvě napečených
makových koláčků. „Tak co? Jak to šlo?“
ptala se hned, jakmile vletěli do dveří. Fánek
jí všechno vyprávěl. Maminka pokyvovala
hlavou a nenápadně pomrkávala na tátu,
který Fánkovo vyprávění nepřerušoval
a taky jen souhlasně přikyvoval.

Po večeři se Fánek zachumlal pod peřinu
a usnul.